ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Αγωνιζόμαστε για μόνιμη και σταθερή εργασία!

Τα τελευταία χρόνια η πολιτική των παλαιο- και νεομνημονιακών κυβερνήσεων, μεταξύ πολλών άλλων, επέφερε δραματική μείωση του αριθμού των διδασκόντων των πανεπιστημίων, ως αποτέλεσμα της μηδενικής αναπλήρωσης των συνταξιοδοτηθέντων μελών ΔΕΠ, της ανύπαρκτης προκήρυξης νέων θέσεων και της ελάχιστης χορήγησης πιστώσεων για διδάσκοντες με βάση το ΠΔ407/80. Έτσι, όλα τα πανεπιστήμια αντιμετωπίζουν ανυπέρβλητα προβλήματα λειτουργίας, αδυνατώντας να καλύψουν σε αρκετές περιπτώσεις στοιχειώδεις εκπαιδευτικές ανάγκες. Η κατάσταση αυτή σε συνδυασμό με την περικοπή των δαπανών των ΑΕΙ δημιουργούν πλέον καθεστώς ασφυξίας στην ανώτατη εκπαίδευση.

Στο πρόβλημα της έλλειψης ακαδημαϊκού προσωπικού των πανεπιστημίων η Κυβέρνηση «απαντάει» με ένα πρόγραμμα ΕΣΠΑ, που απευθύνεται σε νέους επιστήμονες κατόχους διδακτορικού, προσφέρει μηναίο μισθό 300€ καθαρά και αφορά τη διδασκαλία ενός και μόνο εξαμηνιαίου μαθήματος σε προπτυχιακό ή μεταπτυχιακό επίπεδο με σκοπό την «απόκτηση ακαδημαϊκής διδακτικής εμπειρίας». Με τον τρόπο αυτό ανοίγει διάπλατα ο δρόμος για την κυριαρχία στο άμεσο μέλλον των «μαύρων μορφών» εργασίας στην διδασκαλία και στην εκπαίδευση, ενώ σταδιακά θα «καθίσταται» περιττή η προκήρυξη νέων οργανικών θέσεων.

Με πρόφαση την διδασκαλία ενός μαθήματος ανά νέο/α επιστήμονα δημιουργείται το αδιανόητο για τα ακαδημαϊκά δεδομένα γεγονός «αμοιβή ανά μάθημα» (με το «κομμάτι», όπως συμβαίνει στα ιδιωτικά ΙΕΚ και κολέγια). Η διδασκαλία ενός μαθήματος και η μη συμμετοχή στις ερευνητικές δραστηριότητες του Ιδρύματος αποκόπτει πλήρως την έρευνα από τη διδασκαλία, ακυρώνει τον επικαλούμενο σκοπό «απόκτηση ακαδημαϊκής διδακτικής εμπειρίας», υπονομεύει τον ακαδημαϊκό χαρακτήρα των Ανώτατων Ιδρυμάτων και οδηγεί σε μερική «ΙΕΚοποίηση» του Πανεπιστημίου. Η κάλυψη βασικών λειτουργιών των Ιδρυμάτων (όπως η διδασκαλία, η έρευνα, οι εξοπλισμοί) με χρηματοδότηση Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων (π.χ. ΕΣΠΑ), που έχουν ημερομηνία λήξης, εδραιώνει την εγκατάλειψη της δημόσιας χρηματοδότησής τους και επιβάλλει, μετά τη λήξη των προγραμμάτων, την

αναζήτηση «άλλων πόρων» εκτός δημοσίου, όπως κυνικά προτείνεται από την «Επιτροπή Εθνικού και Κοινωνικού Διαλόγου για την Παιδεία».

Το φαινόμενο της ελαστικής εργασίας στα πανεπιστήμια είναι ήδη πραγματικότητα στους τομείς της φύλαξης, της καθαριότητας, στα ερευνητικά προγράμματα κ.λπ. Μήπως έτσι λύθηκε κανένα πρόβλημα ή επιδεινώθηκαν ακόμα περισσότερο; Είναι το ίδιο έργο που παίζεται σε όλους τους τομείς της κοινωνίας μας. Έτσι, στους άνεργους πτυχιούχους – ή μη – νεολαίους προσφέρουν τα voucher, την τετράμηνη απασχόληση κ.λπ αντί της μόνιμης και σταθερής δουλειάς.

Όμως, η επιβολή των νέων σχέσεων εργασίας δεν αφορά μόνο αυτούς στους οποίους εφαρμόζεται άμεσα αλλά θα επηρεάσει σημαντικά στο άμεσο μέλλον το περιεχόμενο και τους όρους εργασίας όλων των πανεπιστημιακών. Δεν έχει παρά να ρίξει κάποιος μια ματιά σε όλους τους εργασιακούς χώρους στους οποίους έγινε εισαγωγή τέτοιων θέσεων εργασίας. Η «εξαγορά» της σιωπής των εργαζόμενων, που δούλευαν με σχετικά σταθερές θέσεις, στην εισαγωγή των νέων σχέσεων, στο όνομα του ότι δεν θα πειραχτούν, πολύ γρήγορα ξεχάστηκε και βρέθηκαν και αυτοί στο στόχαστρο.

Ταυτόχρονα με το νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο καταργείται η ουσία της ασφάλισης ως κοινωνικού δικαιώματος και γίνεται ατομική υποχρέωση και ατομικό βάρος του εργαζόμενου. Επιβάλλονται μεγάλες μειώσεις στις συντάξεις μέσα από τον «επανυπολογισμό» του «συντάξιμου μισθού» σε όλο τον συντάξιμο βίο, που υπολογίζεται ότι θα επιφέρει μείωση των συντάξεων της τάξης του 25-30%. Περικόπτονται για πολλοστή φορά οι συντάξεις στους νυν συνταξιούχους που λαμβάνουν πάνω από 1150€. Ο μηδενισμός της κρατικής επιχορήγησης στις επικουρικές συντάξεις– που αποτελεί με άλλο τρόπο υιοθέτηση της λογικής της ρήτρας μηδενικού ελλείμματος- σημαίνει ότι οι μειώσεις παγιώνονται στο διηνεκές. Επιταχύνεται η κατάργηση του ΕΚΑΣ. Την ίδια ώρα, για τα κλεμμένα δισεκατομμύρια των ταμείων (από τα δομημένα ομόλογα, το PSI, κ.λπ.) δεν μιλάει κανείς.

Με το φορολογικό νομοσχέδιο μειώνεται το αφορολόγητο ποσό, παγιώνεται και αυξάνεται η εισφορά αλληλεγγύης, αυξάνεται κι άλλο ο ληστρικός ΦΠΑ στο 24%, προβλέπονται και άλλες φορολογικές επιβαρύνσεις. Επιπλέον, όλα τα μέτρα θα εφαρμοστούν με τη ψήφιση του νόμου και θα έχουν αναδρομική ισχύ από την 1/1/2016, πράγμα που σημαίνει την άμεση μείωση των μισθών λόγω της αυξημένης παρακράτησης φόρου. Την ίδια στιγμή που το νέο φορολογικό νομοσχέδιο είναι λαιμητόμος για εργαζόμενους και συνταξιούχους, δεν προβλέπεται τίποτα για τις φοροαπαλλαγές των εφοπλιστών και των τραπεζιτών και τους

άπειρους τρόπους φοροδιαφυγής του κεφαλαίου.

Η υποκριτική προσπάθεια της νεο-μνημονιακής κυβέρνησης και των παπαγάλων της στα ΜΜΕ να παρουσιάσουν κυριολεκτικά το άσπρο-μαύρο δεν μπορεί να κρύψει τη ζοφερή πραγματικότητα στην οποία μας οδηγεί. Τα νομοσχέδια είναι ακόμα χειρότερα από ό,τι είχαν αρχικά παρουσιαστεί και ... ακόμα η «διαπραγμάτευση» δεν έχει τελειώσει! Πραγματικοί σύμμαχοι της κυβέρνησης είναι και όσοι επικοινωνιακά «αντιπολιτεύονται», ενώ όλοι μαζί ψήφισαν το καλοκαίρι το μνημόνιο 3 και όλα τα προηγούμενα χρόνια εφάρμοσαν την ίδια πολιτική. Από τα πράγματα λοιπόν το δίλημμα που μπαίνει σε όλους μας είναι: ρήξη ή υποταγή στο μνημονιακό καθεστώς, ρήξη ή υποταγή στους θεσμούς, την ΕΕ, το ΔΝΤ, την Ευρωπαϊκή Τράπεζα;

Εμείς ως ΔΙΚΤΥΟ πιστεύουμε ότι σήμερα είναι αναγκαίο όσο ποτέ να αντισταθούμε και να αγωνιστούμε μαζί με όλο τον λαό για την ανατροπή αυτού του αντιδραστικού πλαισίου και την ανατροπή της κυβερνητικής πολιτικής. Μόνο έτσι θα γίνει πιο δυνατός και αποτελεσματικός ο αγώνας μας. Η επιστροφή σε λογικές του τύπου να «εξαιρεθεί» ο κλάδος μας, που προωθούνταν παλιότερα μόνο από τις «εκσυγχρονιστικές δυνάμεις» και την υποταγμένη ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ, οδηγούν στην πλήρη απομόνωση από τους υπόλοιπους εργαζόμενους, χωρίς καμία προοπτική νίκης. Πολύ περισσότερο σήμερα είναι «άσφαιρες» οι λογικές του τύπου αγωνιζόμαστε ενάντια στις μνημονιακές πολιτικές χωρίς καμία αναφορά στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που τις υλοποιεί.

Σήμερα είναι αναγκαίο όσο ποτέ να αγωνιστούμε μαζί με όλους τους εργαζόμενους:

- Για να μην ψηφιστεί το νομοσχέδιο, που κάνει τις συντάξεις φιλανθρωπικό βοήθημα
- Για να καταργηθούν όλοι οι αντιασφαλιστικοί νόμοι και τα μνημόνια.
- Για να καταργηθούν όλες οι μνημονιακές περικοπές σε μισθούς και συντάξεις
- Για αυξήσεις και όχι μειώσεις στις συντάξεις και τους μισθούς
- Για να καταργηθούν όλες οι μορφές μερικής και ελαστικής απασχόλησης, για μόνιμη και σταθερή εργασία, για όλους, και φυσικά μέσα στα πανεπιστήμια
- Για να μετράει ο χρόνος ανεργίας ή ελαστικής απασχόλησης σαν χρόνος πλήρους ασφάλισης

- Για επιστροφή των κλεμμένων από τα ταμεία
- Για αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση

24 Απριλίου 2016